

Spm. nr. S 1601

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (16/8 85) af:

Svend Åge Petersen (KF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at bøger, der fra folkebibliotekerne hidtil er blevet destrueret, i stedet fremover vederlagsfrit overdrages til lokale institutioner, der måtte være interesserede i at bruge bøgerne?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker at forhindre, at bøger, der ikke længere har bibliotekernes interesse, smides ud, hvis de kan anvendes i andre institutioner i endnu et stykke tid.

Svar (28/8 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Ifølge bekendtgørelse (nr. 658 af 14. december 1983) om folkebiblioteker skal folkebibliotekerne sørge for, at forældet, opslidt eller stadig ubenyttet materiale destrueres eller afgives til centralbiblioteket eller folkebibliotekernes depotbibliotek. Hovedparten af de bøger, folkebibliotekerne kasserer, er slidte, snavsede eller forældede og egner sig derfor ikke til genbrug. De bøger, der kan have interesse for andre biblioteker eller institutioner, sendes til depotbiblioteket.

Depotbiblioteket opbygger en samling med henblik på at imødekomme bibliotekernes behov for supplerende lån af ældre bøger og andre materialer. Overskydende eksemplarer tilbydes biblioteker og andre institutioner. Denne genbrugsvirksomhed, der sikrer, at gangbare materialer bliver udnyttet, er udvidet, efter at depotbiblioteket i 1983 har fået nye lokaler. Der udsendes tilbudslister og etableres et lager, hvorfra biblioteker og andre institutioner kan hente materialer, de har brug for. Foreløbig er alle genbrugseksemplarer blevet aftaget. Jeg mener således, at den gældende praksis opfylder spørgerens ønske, og at der ikke er grund til at ændre bekendtgørelsens bestemmelser.

Spm. nr. S 1602

Til *socialministeren* (16/8 85) af:

Agerschou (SF):

»Er det korrekt forstået, at regeringen ifølge forslaget til finanslov for 1986 nu heller ikke regner med et faldende sygefravær?«

Svar (4/9 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Spørgsmålet er stillet i sammenhæng med spørgsmål nr. S 1603–1605, der alle vedrører karensdagen.

Det kan derfor være på sin plads at gøre opmærksom på, at karensdagen blev indført den 1. april 1983 som et led i regeringens sparebestræbelser. Formålet var alene at opnå den (direkte) besparelse, der opstår ved, at arbejdsgiverne – offentlige som private – ikke skal betale løn/dagpenge på 1. fraværsdag.

Denne besparelse blev inddraget bl.a. gennem en forlængelse af arbejdsgiverperioden og har derfor hele tiden svaret og svarer fortsat til den forudsatte besparelse, jfr. også socialministerens rapport til folketingets socialudvalg af 23. januar 1984. Sygefraværets omfang har således ingen indflydelse på omfanget af denne besparelse.

Karensdagen havde imidlertid heller ikke – som det har været hævdet – til formål at begrænse sygefraværet, og den anslåede besparelse blev i konsekvens heraf beregnet ud fra et uændret sygefravær.

På denne baggrund skal ministeriet oplyse følgende om, at det i anmærkninger til forslaget til finanslov for 1986 er anført, »at tendensen med fortsat fald i sygeligheden er brudt«.

Vurderingen bygger på dagpengestatistikken, der kun omfatter udbetaling af dagpenge fra det offentlige uden for arbejdsgiverperioden.

Det betyder, at det *langvarige* sygefravær udgør en væsentlig del – ca. 60 pct. – af det samlede antal sygedagpengeuger i statistikken.

Det er korrekt, at der er en tendens til, at dette langvarige sygefravær er stigende. Siden oktober 1984 – dvs. 1½ år efter karensdagens indførelse – er antallet af sygedagpengeuger steget, opgjort i forhold til året før.

Ændringer i det fraværsmønster, der ligger efter den 13. uge, kan imidlertid efter socialministeriets opfattelse ikke tilskrives et æn-